

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati sancti Dionysij, Priori sancti Martini de Campis, & I. Magistro
scholarum Aurelianensium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Præposito & Conventui Montis-Sereni.

Epist. 10.
Indulgetur eis
ut carnes com-
medere possint.
Vide Chroni-
Montis-Sereni
pag. 70. & seq.

EXposuisti nobis, fili Præpositæ, in nostra præsentia constitutus quòd cum Ecclesia vestra sit in excelsi montis cacumine constituta, & distet non modicum à locis illis in quibus piscium conuenit abundantia inueniri, non potest vobis congruè in esu piscium provideri. Propter quod humiliter postulabas à nobis ut vobis infra septa Ecclesiæ vestræ vescendi carnis licentiam præberemus, cum necessitas postulet, & utilitas hoc requirat, quia sufficientiam piscium absque magnis expensis habere nequitis, & abstinere tam à piscibus quàm à carnibus gravissimum reputatis. Nos igitur ex hoc devotionem vestram in Domino commendantes, quòd sine speciali licentia nostra consuetudinem Ecclesiæ vestræ infringere nolueritis, præsentibus vobis pagina taliter respondemus, quòd cum regula beati Augustini, quam estis professi, vobis esum carnis non inhibeat, sed concedat, vos secundum tenorem regulæ, nisi voto vos astrinxeritis speciali ab esu carnis penitus abstinere, carnes certis & statutis diebus, dummodo sine scandalo fiat, de nostra licentia comedatis. Sic autem id moderatè fieri concedimus quòd & regularis ordo seruetur illæsus, & vos hoc videamini non ad saturitatem sed ad necessitatem potius postulasse. Datum Laterani XI. Kal. Aprilis.

Senonensi Archiepiscopo.

Epist. 11.
Pro absolutione
Nivernensis
Episcopi.

Non tam Petro quàm petra &c. pro absolutione Nivernensis Episcopi, usque ad satisfacere plenè volens, nuntium suum ad sedem apostolicam destinavit, per quem &c. usque supplicatur. Nos igitur eidem laborem itineris de consueta sedis apostolicæ mansuetudine relaxantes, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus ab eo quod mandatis apostolicis pareat &c. usque suspendimus ad cautelam. Datum Laterani XVII. Kal. Aprilis.

Abbati sancti Dionysij, Priori sancti Martini de Campis, & I. Magistro scholarum Aurelianensium.

Epist. 12.
De recipienda
purgatione ca-
nonica Archi-
diaconi Carno-
tensis.
Cap. Cùm di-
lectus. De pur-
gatione canoni-
ca.

Cùm dilectus filius P. tituli sancti Marcelli Presbyter Cardinalis dudum in regno Franciæ legationis officio fungeretur, & Ecclesiæ Carnotensis, quæ inter Ecclesias Gallicanas multa consueverat religione florere, debitæ visitationis sola-

tium impendisset, sicut ex conscriptis & dictis ejus accepimus, domum Dei factam domum negotiationis & negotiatores assidue vendere in templo Dei columbas inuenit, & vineam Domini Sabaoth, quæ uvas facere consueverat, conversam in amaritudinem vitis alienæ germinare la-brucas. Sanè inter alia quæ ibidem sibi reprehensibilia occurrerunt, dilectum filium Henricum majorem Archidiaconum de suæ dignitatis emptione, multisque aliis, nec etiam nominandis, didicit publicè infamatum. Vnde, ut saltem de multis quæ ibi corrigenda erant, quoniam in agro illius Ecclesiæ pro frumento tribulus & spina pro hordeo nascebatur, animadvertissè aliqua videretur, eum suspensionis duxit sententiæ supponendum, venerabili fratri nostro Episcopo & dilectis filiis Abbati de Sarnaio & magistro G. de Duaco Canonico Parisiensi mandans & in virtute obedientiæ districtè præcipiens ut ipsam sententiæ, cum aliis quæ statuerat, infra quinque dies post susceptionem literarum suarum tam suspenso quàm aliis publicè intimarent, sicut ex rescripto Cardinalis ejusdem perpendimus eviderenter. Consequenter verò idem Archidiaconus ad præsentiam nostram accedens, super imposito sibi crimine simoniæ suam nitebatur innocentiam, canonicam super hoc purgationem coram nobis offerens, demonstrare, humiliter postulans, purgatione recepta, suspensionis per nos sententiæ relaxari, cui subjectus fuerat præter suorum exigentiam meritorum. Nos autem, ut hujusmodi purgatio, si præstita fuerit, debitum consecutus effectum, eam in partibus vestris fatius credimus exhibendam, quatinus ubi malum ortum fuerat, moriatur, & auferatur scandalum de cordibus aliorum quos fama vel infamia veriùs tanti mali reddiderat tristiores. Cùm igitur de prudentia & honestate vestra indubitatam fiduciam habeamus, vices nostras vobis in hac parte duximus committendas, per apostolica scripta mandantes quòd nisi post denuntiationem indicendæ purgationis publicè factam in Ecclesia Carnotensi legitimus accusator, vos ei purgationem canonicam indicatis ad minus tertia manu sui ordinis exhibendam, qua præstita, & suspensionis sententiæ relaxata, boni cum testimonij nuntietis, arctius inhiabentes ne quisquam ipsum super hoc deinceps molestare præsumat. Si verò indictam sibi purgatio-

nem præstare noluerit, vel defecerit forsitan in præstando, aut crimen ipsum rite probatum fuerit contra eum, per vos canonicam excipiat ultionem. Illud autem vos attendere volumus ac mandamus, ut tales personæ ad purgationem hujusmodi admittantur quæ vicinæ sint & honestæ. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani IX. Kal. Aprilis.

Scriptum est eisdem in eundem modum pro Ph. Archidiacono Pisciacensi. Datum ut supra.

Episcopo Prænestino apost. Sedis Legato, sancti Benedicti Cisterciensis ordinis & Belli-loci Abbatibus Viridunensis diocesis.

*Epist. 11.
De accusatione
contra Episcopum
Tullensem.
Vide Chronicon
Senoniense lib.
3. c. 1.*

Veniens ad apostolicam Sedem dilectus filius P. major Archidiaconus Tullensis coram nobis & fratribus nostris venerabilem fratrem nostrum M. Tullensem Episcopum super pluribus criminibus publicè ac solemniter accusabat, asserens ipsum esse simoniacum, dilapidatorem, perjurum, quæ omnia se probaturum instantissimè proponebat, & super eis vinculum inscriptionis arripiens, se ad pœnam canonicam, si in probando deficeret, obligabat. Verùm quoniam accusare absentem tam leges seculares quàm canonica prohibent instituta, libellum accusationis nobis porrectum in ejusdem Episcopi absentia nequaquam duximus admittendum. Sanè ne maleficia remaneant impunita, & crimina subjeutorum clausis videamur oculis pertransire, quia ex officij nostri debito corrigere volumus & debemus, ipsum Archidiaconum ad vos, de quorum discretionem honestatèque confidimus, duximus remittendum, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus vocatis partibus, super prædictis criminibus appellatione postposita causam secundum formam canonum audiat, in ipso negotio usque ad definitivam sententiam, quam nobis reservari volumus, legitimè procedentes. Processum autem vestrum cum allegationibus & attestationibus sub sigillis vestris inclusum nobis fideliter remittere debeatis, partibus competentem terminum assignantes quo recepturæ sententiam nostro se conspectui repræsentent, nullis literis ob harum tenorem tacitum &c. Quòd si non omnes his &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum Laterani V. Kalend. Aprilis.

Canonicis Maguntinis.

Onæ memoria C. Archiepiscopo Maguntino Episcopo Sabinensi viam universæ carnis ingresso, cum vota vestra se in varia divisissent, quibusdam petentibus Warmatiensem Episcopum, quibusdam verò venerabilem fratrem nostrum nunc Archiepiscopum vestrum, tunc Præpositum S. Petri Maguntinensis, sibi eligentibus in pastorem, dilectus filius Magister P. Scholasticus cum quibusdam aliis, pro illis qui Warmatiensem Episcopum postularunt procurator ad apostolicam sedem accessit, pro aliis verò dilecti filij E. & R. Clerici Maguntini venerunt, quorum alter institutus fuerat procurator. Partibus igitur in nostra præsentia constitutis, & eis in consistorio nostro diligenter & sufficienter auditis, de fratrum nostrorum consilio venerabili fratri nostro Prænestino Episcopo apostolicæ sedis Legato dedimus in mandatis ut si eundem Episcopum quoad spiritualia vel temporalia recepisse constaret Ecclesiam Maguntinam, vel ministrasse in spiritualibus aut in temporalibus in eadem, prout objectum fuerat ex adverso, postulationem factam de ipso sublato cujuslibet appellationis obstaculo irritam nuntiaret, de gratia nostra concedens eidem ut Warmatiensem sibi Ecclesiam retineret. Nam de jure communi, quia præter auctoritatem nostram transire præsumpsit, utraque fuerat spoliandus, ut & ea careret quam concupivit avarè, ac ea quam superbe despexit. Quòd si parere contemneret, utraque ipsum Ecclesia denuntiaret auctoritate nostra privatum. Deinde inquireret de electione ipsius Archiepiscopi diligentius veritatem, & si ei de vi, quam ipse & sui metuebant, constaret, eo nonobstante quòd post appellationem ad nos interpositam in ipsius fuerat electione processum, cum alij, qui appellationi ad nos interpositæ non duxerant deferendum, uti contra ipsum hac exceptione non possent, quoniam frustra legis auxilium invocat qui committit in legem, (unde nec ab eis posse obici videbatur quòd idem esset à paucioribus secundum eorum assertionem electus, cum ipsi appellationem ad nos legitimè interpositam contemnerent, & præter licentiam nostram recipientes Episcopum memoratum, reddiderint se indignos) electionem Archiepiscopi, dummodo nihil obstaret de canonicis institutis, sublato appellationis obstaculo

*Epist. 14.
Electio Archiepiscopi
Maguntini
confirmatur.
Cap. Bonz. de
elect.*